

STATENS VA-NÄMND

BESLUT

2014-11-28
Stockholm

BVa 104

Va 67/13

SÖKANDE M och L V

MOTPART Simrishamns kommun

Ombud: Samhällsbyggnadschefen I B
Adress som ovan

SAKEN Brukningsavgifter (överförbrukning)

VA-NÄMNDENS AVGÖRANDE

Va-nämnden förpliktar Simrishamns kommun att till M och L
V återbetala 3 899 kr och 10 öre exklusive mervärdesskatt.

BAKGRUND, YRKANDEN M.M.

Fastigheten Simrishamn Ravlunda 12:6 ägs av M och L V och är belägen inom verksamhetsområdet för den allmänna vatten- och avloppsanläggningen.

Sökandena har slutligt yrkat att Va-nämnden ska förplikta kommunen att till dem återbetala 7 557 kr.

Kommunen har bestridit yrkandet.

Kommunen har gett in avläsningshistorik och reduceringspolicy, beslutsbilaga 1-2.

Va-nämnden har i målet hållit en förberedande förhandling och sedan parterna fått tillfälle att skriftligen slutföra sin talan avgjort målet på handlingarna.

PARTERNAS UTVECKLING AV TALAN

Sökandena har i huvudsak uppgett följande.

På fastigheten finns det ett fritidshus om 85 m³. Huset har en toalett och en dusch. De har haft fastigheten sedan 1982 och har aldrig haft en så hög vattenförbrukning. Det är en sommarbostad och vattnet brukar stängas av under vinterhalvåret. Från mitten av augusti fram till midsommar är vattnet avstängt. Den normala årsförbrukningen brukar vara 30-40 m³, men de godtar att årsförbrukningen beräknas på 61 m³ med hänsyn till avläsningshistoriken.

De har således inga synpunkter på kommunens ingivna historik avseende vattenförbrukning. Sannolikt kan de vissa år haft högre förbrukning då de något år haft barn och barnbarn boende flera sommarveckor i huset och något år arbetat med författarskap och bott kvar längre period i Haväng. Dock är det en avsevärd skillnad på 61 och 829 m³, vilket motsvarar en förbrukning

motsvarande nästan hälften av all vattenförbrukning under deras tid som innehavare av sommarstugan.

Det finns en tillsynsman som håller reda på fastigheten under den period som de inte vistas på fastigheten. Tillsynsmannen har inte sett något ovanligt på fastigheten som kan ha orsakat den höga förbrukningen. De har inte funnit någon läcka och de har inte gjort något speciellt på fastigheten som har föranlett denna förbrukning. De finner inte någon förklaring. Om det var fråga om dolt läckage så hade de troligtvis upptäckt det senare.

När de läste av vattenmätaren funderade de inte särskilt på det höga talet som vattenmätaren visade. Det var kommunen som reagerade på det höga vattenmätartalet och hörde av sig till dem.

Angående att kommunen påtalar att de som fastighetsägare har avböjt erbjudandet att undersöka mätaren. De avråddes från granskning av mätaren av såväl tjänstemannen på kommunkontoret som den personal som utförde kommunens granskning av mätaren med hänvisning till att det i princip inte skulle tillföra någon information eftersom mätaren vid kommunens och egna granskningstillfällena fungerade. En undersökning av mätaren ger endast information om dess aktuella status, inte historiskt fungerande.

Kommunen anför skälet att det är osannolikt att mätarna går fel tillfälligt. Osannolikt är utifrån statistisk teori inte samma sak som att det aldrig sker. Även om sannolikheten att ett tillfälligt fel uppstår på mätarna är liten finns det alltid ett intervall för statistisk osäkerhet och innebär att någon mätare kan falla inom osäkerhetsintervallet utan att för den sakens skull minska den statistiskt fastställda säkerheten som aldrig är 100 %, i bästa fall rör man sig i 95 % konfidensintervall. De hävdar således att trots hög statistisk säkerhet att aktuell mätare fungerar felfritt har de inom konfidensintervallet sannolikt åsett en felande mätare och yrkar på återbetalning av - vilket de korrigerar utifrån kommunens förbrukningshistorik – till skillnaden i kostnad mellan den uppmätta förbrukningen och den högsta förbrukningen historiskt, 61 m^3 , dvs. $829 - 61 = 768 \text{ m}^3$; $768 \times 9,84 = 7\,557 \text{ kr}$.

Kommunen har i huvudsak anfört följande.

Det kan inte vitsordas en normalförbrukning om 30-40 m³/år eftersom det har varit en varierande vattenförbrukning på fastigheten. Av fastighetens avläsningshistorik framgår det att årsförbrukningen ibland har varit 30 m³ och ibland 61 m³. En ny vattenmätare installerades den 26 april 2010.

Kommunen avser inte att undersöka den gamla vattenmätaren. Sökandena har erbjudits att undersöka den och betala för undersökningen, men de har avböjt det erbjudandet.

Kommunen har regler för va-reduktioner. Reglerna är i detta fall inte tillämpliga eftersom läckage inte har kunnat konstateras. Det är fråga om ett va-kollektiv och det finns regler som ska tillämpas och alla måste behandlas lika.

VA-NÄMNDENS SKÄL

Enligt lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, vattentjänstlagen, är ägare till fastighet inom verksamhetsområdet för den allmänna va-anläggningen under vissa i 24 § angivna förutsättningar skyldig att betala avgifter för vattentjänsterna. Att brukningsavgift utgår efter uppmätt vattenförbrukning låter sig i allmänhet väl förenas med avgiftsregleringen i vattentjänstlagen. Enligt 31 § samma lag ska brukarnas skyldighet att genom avgifter bidra till kostnaderna för den allmänna anläggningen fördelas mellan dem efter skälig och rättvis grund. I målet är det fråga om betalningsskyldighet för va-avgifter som enligt tillämpliga avgiftsregler ska tas ut i förhållande till uppmätt vattenförbrukning. Vid avgiftsberäkningen ska hänsyn i princip tas till allt vatten som passerat vattenmätaren, oberoende av om vattnet därefter kommit till nyttig användning eller, till följd av läckage eller fel i va-installationen, runnit bort.

Kommunen har till stöd för sin talan hänvisat till registrerad förbrukning i vattenmätaren. Enligt avläsningshistoriken har för perioden den

- 2 september 2012 – 5 april 2014 (580 dagar) har 24 m³ vatten förbrukats, vilket ger snittförbrukning om 0,04 m³/dygn.
- 7 november 2010 – 2 september 2012 (665 dagar) har 883 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 1,33 m³/dygn. Detta ska inte räknas in för att få fram normalförbrukningen.
- 26 april 2010 – 7 november 2010 (195 dagar) har 36 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 0,18 m³/dygn.
- 31 oktober 2009 – 26 april 2010 (ny mätare och 177 dagar) har 15 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 0,085 m³/dygn
- 3 november 2008 – 31 oktober 2009 (362 dagar) har 91 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 0,25 m³/dygn.
- 4 november 2007 – 3 november 2008 (365 dagar) har 30 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 0,08 m³/dygn.
- 5 november 2006 – 4 november 2007 (364 dagar) har 61 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 0,16 m³/dygn.

Kommunens reduceringspolicy innebär att normalförbrukningen framräknas på genomsnittet av de senaste fem årens förbrukning, dock frånräknas från normalförbrukningen förbrukning beroende på läckor eller dylikt. För att avgiftsnedsättning ska komma ifråga måste överförbrukningen vara större än dubbla normalförbrukningen och överstiga 100 m³/år. Vid överförbrukning större än dubbla normalförbrukningen men mindre eller lika med fem gånger normalförbrukningen sker nedsättning med 40 % av denna överförbrukning. Vid överförbrukning större än fem gånger normalförbrukningen sker nedsättning med 75 % av den del av överförbrukningen som överstiger fem gånger normalförbrukningen. Med överförbrukning, Ö, menas all förbrukning över normal förbrukning, N. Ö, nedsättes enligt ovan:

0 % för $\text{Ö} < 2N$

40 % för $2N < \text{Ö} < 5N$

75 % för $\text{Ö} > 5N$

Det kan mot denna bakgrund konstateras att den av vattenmätaren registrerade vattenförbrukningen under den tid som det är fråga om i målet är anmärkningsvärt hög i förhållande till den normala vattenåtgången inom fastigheten före och efter denna tid. Samma vattenmätare finns på fastigheten i dag.

Sökandenas uppgifter om att läckage eller annat fel inte har förekommit inom fastigheten får godtas. Kommunen har också framhållit att det inte är visat att det har varit något läckage.

Vid överförbrukning är det inte ovanligt att det inte går att klarlägga orsakerna till den som i förevarande fall. Vidare finns det finns möjlighet för bägge parter att undersöka vattenmätaren, men båda har avstått från det. Det har inte framkommit någon omständighet som kan anses innefatta en rimlig förklaring till en så betydande ökning av vattenåtgången under den aktuella tiden som den av vattenmätaren registrerade. Det kan inte uteslutas dolt läckage. Med hänsyn till omständigheterna i målet anser nämnden att avgiften ska jämkas till ett skäligt belopp och inte ända ner till sökandenas normalförbrukning.

Enligt kommunens regler för va-reduktioner borde sökandena tillerkännas reduktion för överförbrukningen med hänsyn till att de som fastighetsägare har gjort vad som erfordras.

Överförbrukningen ska ha skett under perioden 2010-11-07 – 2012-09-02 och ska således inte räknas med för beräkning av normalförbrukningen.

Normalförbrukningen för åren 2006-2010 är drygt 0,16 m³/dygn $([36+15+91+30+61\text{m}^3] / [195+177+362+365+364 \text{ dagar}])$.

För den i målet tvistiga perioden den 7 november 2010 – 2 september 2012, dvs. 665 dagar har 883 m³ vatten förbrukats, vilket ger en snittförbrukning om 1,33 m³/dygn. Det innebär att överförbrukningen har varit mer än 8 gånger högre än normalförbrukningen (1,33/0,16).

Kommunens regler medger en 40 % nedsättning av överförbrukning upp till fem gånger normalförbrukningen och 75 % reducering av den del som överstiger fem gånger normalförbrukningen, vilket betyder att reduktionen uppgår till 3 899 kr och 10 öre exklusive mervärdesskatt ($106,4 \text{ m}^3$ [normalförbrukningen] $\times 5 = 532 \times 9,84 \times 0,4$) + ($776,6 \text{ m}^3$ [överförbrukningen] - $532 \times 9,84 \times 0,75$).

Va-nämnden finner att bruksavgiften bör sättas ned och att nedsättningen ska ske i enlighet med kommunens regler för va-reduktion. Va-nämnden bifaller M och L Vs yrkande på så sätt att de medges en reduktion avseende överförbrukningen med 3 899 kr och 10 öre exklusive mervärdesskatt.

Sammanfattningsvis förpliktas Simrishamns kommun att till M och L V återbetala 3 899 kr och 10 öre exklusive mervärdesskatt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Se bilaga 3

På Va-nämndens vägnar

Marianne Wikman Ahlberg

Va-nämnden: rådmannen Marianne Wikman Ahlberg, ordförande, samt ledamöterna Tord Larsson, Inger Hansson, Sture Bergström, Per Brogren och Knut Andrén (enhälligt). Föredragande: Sisilya Rhawi.